

اشتیاق تولیدکنندگان جین برای استفاده از الیاف جدید و نوآورانه

اطلاع‌رسانی

تهیه و تنظیم:

سرعت تبدیل به یک تامین کننده مهم برای برندهای مطرح شده است. ظرفیت تولید این کارخانه ۱۸ میلیون تکه لباس در سال می باشد در حالی که ظرفیت تولید پارچه جین تکمیل شده در کارخانه Soorty به تنهایی ۶۶ میلیون متر مربع است.

کارخانه صنایع پارچه و پوشاک (AFGI) Artistic در سال های اخیر ظرفیت تولید خود را گسترش داده و آن را به ۵۰ میلیون متر پارچه و ۲۵ میلیون تکه لباس در سال رسانده است. پس از آن کارخانه Kassim را با ظرفیت تولید ۳۰ میلیون متر پارچه جین در سال داریم؛ کارخانه Denim International نیز ظرفیت تولید خود را گسترش داده و آن را به حدود ۱۰ میلیون تکه لباس جین در سال رسانده است.

تمامی کارخانجاتی که در بالا به آن اشاره شد افرادی زیادی را در استخدام خود دارند برای مثال کارخانه Soorty که حدود ۲۲۰۰۰ نفر در بخش نساجی و پوشاک آن مشغول به کار هستند.

تعطیلی کارخانه White Oak

برندهای جین قدرتمند آمریکایی از مدت ها پیش تولید پارچه خود را به تولیدکنندگان خارجی واگذار کردند، متأسفانه حتی کارخانه تولیدی وایت اوک وابسته به گروه کارخانجات Cone در گرینزبورو در ایالت کارولینای شمالی نیز در دسامبر ۲۰۱۷ زمانی که کمپانی تصمیم گرفت به مکزیک منتقل شود،

امروزه الیاف پیشرفته نقش مهمی در کمپین های بازاریابی برای کارخانجات تولید پارچه ایفا می کنند. این کارخانجات تامین کننده ۶۰ میلیارد دلار پارچه برای بازار پوشاک جین هستند. کلید موفقیت در این بازار به شدت رقابتی، ایجاد تمایز است و کمپانی ها نیز به سرعت از هر پیشرفت جدیدی که در این رابطه صورت می گیرد، استقبال می کنند و سعی در به کارگیری آن دارند. در طول دهه گذشته کمپانی های واقع در سه کشور مهم تولیدکننده جین در شبه قاره هند یعنی بنگلادش، هند و پاکستان موفق به ایجاد ظرفیت های تولیدی عظیمی با ساختار یکپارچه عمودی برای محصولات جین شده اند. تولیدکنندگان جین در ترکیه نیز از قدرت و نفوذ زیادی به ویژه در تامین کالا برای همسایگان اروپایی خود برخوردارند. در نمایشگاه دنیم پرمیر ویزن که در دسامبر گذشته در لندن برگزار شده بود، جدیدترین پیشرفت های تولیدکنندگان ترکیه ای به نمایش گذاشته شد.

رشد و ترقی کراچی

منطقه ای خاص در اطراف کراچی - پایتخت پاکستان - امروزه تبدیل به محل تجمع تولیدکنندگان جین شده است. یکی از این کارخانه ها - Artistic Mil- liners است که قابلیت تولید حدود ۶۶ میلیون متر پارچه و بیش از ۲۱ میلیون تکه لباس تکمیل شده در سال را داراست. کمپانی Denim Clothing که فعالیت خود را از سال ۲۰۰۵ آغاز کرده به

تعطیل شد.

کمپانی وایت اوک بیش از یک قرن پیش دارای امتیاز تولید تمامی پارچه های جین لبه دار shrink-to-fit برای کمپانی Levi 501s بوده است و تمامی ماشین های بافندگی با ماکوی خود را که متعلق به دهه ۱۹۴۰ می باشد، حفظ و نگهداری و آن ها را بر روی یک زمین چوبی مخصوص جذب ارتعاشات دستگاه، نصب کرده است. به گزارش کمپانی مادر وایت اوک یعنی اینترنشنال تکستایل گروپ، تغییر در تقاضا و خواسته بازار باعث کاهش محسوس حجم سفارشات برای جین های وینتج یا کلاسیک شده است. مصرف کنندگان دیگر تمایلی به پرداخت هزینه بیشتر برای پارچه های تولید شده در داخل ندارند و شرکت ها هم برای سر پا نگهداشتن ماشین های بافندگی قدیمی به میزانی که لازم است از محصولات آنها خریداری نمی کنند.

اندازه بازار

در سال ۲۰۱۸ حدود ۱/۲۸ میلیارد تکه لباس جین و بیشتر از همه شلوار جین در سطح جهان به فروش رسید که ارزش خرده فروشی آن حدود ۶۰ میلیارد دلار بود. بزرگ ترین بازار برای محصولات جین نیز همچنان آمریکای شمالی با در اختیار داشتن سهم ۳۹ درصدی از خرید بوده است و پس از آن نیز کشورهای اروپای غربی با ۲۰ درصد و ژاپن و کره جنوبی با ۱۰ درصد قرار می گیرند. ۳۱ درصد باقیمانده نیز به سایر کشورهای جهان اختصاص دارد.

برای سال های متوالی چین به تتهایی محصولات جین را برای بازارهای صادراتی مهم تامین می کرد. حدود ۳۰۰۰ کمپانی در اطراف شهر گوانگجو در شینتینگ روزانه حدود ۸۰۰۰۰۰ جفت شلوار جین تولید می کنند.

قطب پویا

شینتینگ با وجود سرمایه گذاری های اولیه هنگ کنگ و همساز بودن با چارچوب سیاسی دولت تبدیل به پویاترین بازار محصولات جین در جهان شده بود. این منطقه نیروی کار مهاجر ارزان از استان های داخلی چین را جذب خود می کرد و باعث سرازیر شدن خریداران برندهای بین المللی به آن جا می شد. اما اوضاع تغییر کرد.

هزینه نیروی کار در چین به دلیل موفقیت های بین المللی این کشور رو به افزایش گذاشت و تقریباً پنج برابر شد. پس از آن دولت از حمایت خود از

کمپانی هایی که تنها برای رسیدن به اهداف خود در صادرات به تولید محصول می پراختند، دست کشید. مهم تر از همه این موارد مبحث آلودگی شدید بود که باعث شد تیتراهای ناخوشایندی از چین در اخبار جهان به چشم بخورد. در نتیجه برندهای بین المللی شروع به یافتن جایی دیگر برای خرید کردند که این منجر به کاهش چشمگیر صادرات محصولات جین از چین شد. وضعیت موجود به نفع سایر کشورهای تولیدکننده نظیر بنگلادش، هند و پاکستان-همچنین برزیل، مکزیک، ترکیه و ویتنام-شد و سیستم تعرفه ای دونالد ترامپ هم هنوز تاثیر خود را بر صنعت جین به جا نگذاشته بود.

خواسته های خریداران

کارخانجات تولید جین در میانه بازار رقابتی موجود باید پاسخگوی دو نیاز از سوی برندهای خریدار باشند؛ یکی افزایش کارایی و دیگری تضمین پایایی تولید. این دو خواسته معمولاً چندان با هم جور در نمی آیند.

برای مثال امروزه استفاده از الیاف الاستان و ایجاد خاصیت کشسانی در شلوارهای جین به یک اصل تبدیل شده است. استفاده از الیاف لایکرا کمپانی اینویستا و همچنین سایر الیاف مشابه در شلوار جین باعث ایجاد راحتی، تناسب و آزادی حرکتی می شود بدون آن که شلوار شکل خود را از دست داده باشد. در حال حاضر فناوری Lycra dualFX که ضمن حفظ خاصیت بازگشت به شکل اولیه باعث ایجاد نرمی و حتی کشسانی در شلوارهای جین هم می شود، در ۶۱ کارخانه تولید جین مورد استفاده قرار می گیرد. اساس این فناوری نخ های سه هسته ای است که دارای دو رشته الیاف لایکرا و یک رشته لایکرا T400 هستند که با پنبه پیچیده شده اند.

یکی از نیازهای کلیدی و مهم در شلوارهای جین مقاومت سایشی آن هاست که این ویژگی توسط الیاف با کارایی بالا نظیر نایلون کوردورا تامین می شود. کمپانی های Artistic Milliners و Cone Mills هر دو در نمایشگاه لندن این ویژگی را در محصولات خود به نمایش گذاشتند.

از آن جایی که قیمت همواره مهم ترین عامل تعیین کننده در بازار است از ترکیب الیاف پنبه و پلی استر نیز در هر جا که ممکن باشد، استفاده می شود.

حلقه بسته

زمانی که صحبت از بازیافت به میان می آید، پارچه های ترکیبی و همچنین اکسسوری ها مثل زیپ، دکمه و نخ دوخت می توانند بسیار مشکل ساز باشند، به همین دلیل است که معمولاً تمرکز بیشتر برنامه های بازیافتی مربوط به پنبه بر روی ضایعات قبل از مصرف است ولی در مورد پلی استر، بازیافت بطری های پلی اتیلن ترفتالات در مقایسه با لباس های استفاده شده ترجیح دارد. بیشتر کارخانجات تولید جین مایلند تا استفاده از پلی اتیلن ترفتالات بازیافتی در محصولات خود را برجسته کنند.

با این حال از از پلی اتیلن به صورت ترکیبی در پارچه ها استفاده می شود که این باعث ایجاد محدودیت در بازیافت بیشتر و حرکت به سوی سیستم های تولیدی کاملاً حلقه بسته می شود.

گوید: «در حال حاضر تنها امکان بازیافت منسوجات پنبه ای صددرصد از ضایعات حاصل از اتاق برش تولیدکنندگان پوشاک وجود دارد اما هدف نهایی استفاده از ضایعات پس از مصرف است که به لحاظ طبیعی چالش هایی بیشتری از لحاظ تضمین کیفیت یکنواخت در این عرصه وجود دارد.»

استاندارد Cradle to cradle

کمپانی C&A نیز برای ایجاد خاصیت کشسانی در جدیدترین محصول خود یعنی شلوارهای جین زنانه دارای تاییدیه گلد Cradle to cradle با نام Wear the Change، از الیاف تولید کمپانی ژاپنی آساهی کاسی استفاده کرده است. این شلوارها در حال حاضر در اروپا در دسترس بوده و قیمت خرید آن ها تنها ۲۹ یورو برای هر جفت است.

استاندارد C2C طراحان و تولیدکنندگان لباس را طوری راهنمایی می کند که در یک مسیر بهبود و پیشرفت مداوم قرار بگیرند و بتوانند به رویکرد اقتصاد گردشی دست پیدا کنند.

در این استاندارد هر محصول از پنج جنبه مختلف مورد بررسی قرار می گیرد که عبارتند از سلامت ماده اولیه، استفاده مجدد از ماده اولیه، مدیریت کربن و انرژی تجدیدپذیر، نظارت بر آب و عدالت اجتماعی.

در هر دسته چهار سطح مشخص برای هر محصول وجود دارد: بیسیک، برنز، سیلور و گلد یا پلاتینیوم. شاخص هر سطح حذف تمامی مواد شیمیایی ناشناس و سمی می باشد.

برای تولید این شلوارها لازم بود تا بیش از ۱۰۰ قسمت جداگانه در کل زنجیره تامین مورد فرایند ارزیابی سختگیرانه C2C قرار بگیرند. تنها الیاف الاستان Roica V550 کمپانی آساهی کاسی برای ایجاد ۱-۲ درصد کشسانی مورد نیاز مناسب بود و این لیف تنها الاستانی است که تا به امروز موفق به دریافت تاییدیه گلد C2C شده است.

مرجع:

Adrian Wilson, "Denim manufacturers are eager for fiber innovations", International Fiber Journal, January/February 2019

این یکی از مواردی است که باعث ایجاد درخواست برای تمرکز بیشتر بر وی پوشاکی می شود که از همان ابتدا برای بازیافت طراحی شده باشند.

پنبه PCR

کمپانی ترکیه ای Kilimdenim و کمپانی پاکستانی AFGI که عضوی از اتحادیه تولید مسوولانه جین (ARD) هستند، از پنبه PCR یا پنبه بازیافت شده پس از مصرف در کلکسیون های خود استفاده می کنند.

کمپانی اسپانیایی Hilaturas Ferre نیز در حال تولید نخ های پنبه ای بازیافتی ویژه ای برای استفاده در پارچه جین بوده که این کار را از راه جمع آوری ضایعات نساجی از سرتاسر جهان، دسته بندی آن ها و بهیافت آن ها از طریق برش/خرید کردن و رسیدن به نخ های بازیافتی جدید انجام می دهد. این کمپانی با به کارگیری سیستم های بهینه شده مدیریت ضایعات، آزمایش های سخت گیرانه و سیاست های جدی برای دریافت تایید و فرایند اختصاصی ColorBlend، ثبات نخ های جدید را از لحاظ کیفیت و رنگ، تکرارپذیری و نبود مواد مضر تضمین می کند.

به گفته هلن اسمیتز از اتحادیه ARD، سالانه حدود ۹۲ میلیون تن ضایعات نساجی تولید می شود و باز هم معرفی الیاف بازیافتی بیشتر ضروری به نظر می رسد.

در حال حاضر پنبه بازیافتی جدید کمترین تاثیر مخرب را در میان پنبه های موجود داشته و میزان صرفه جویی ناشی از استفاده از آن نیز بسیار چشمگیر است چون نه تنها استفاده از پنبه خام و اثرات ناشی از آن محدود شده بلکه برای رنگرزی پنبه آب یا هیچ گونه ماده شیمیایی نیز به آن اضافه نشده است. همه این ها به این معناست که در صورت استفاده از یک کیلوگرم الیاف پنبه بازیافتی جدید به جای یک کیلوگرم پنبه رنگرزی شده متداول، می توان تا ۱۵۰۰۰ لیتر در مصرف آب صرفه جویی کرد.

ریفایبر

الیاف جدید ریفایبر محصول کمپانی لنزینگ اتریش اخیرا در میان بسیاری از کارخانجات تولید جین محبوب شده است.

استفاده از الیاف تنسل لنزینگ در پارچه های جین باعث افزایش نرمی و آویزش پارچه می شود ضمن این که امکان اجرای روش های تکمیلی خاص بر روی پارچه را برای اضافه کردن ظاهر و زیردست جالب توجه در آن فراهم می کند.

تنسل با توجه به داشتن پایه و اساس سلولزی تجدید پذیر و تولید در یک فرایند حلقه بسته از نظر پایایی یک لیف معتبر است. چوب و پالپ مورد نیاز برای تهیه آن از منابع مشخص و کنترل شده ای تامین می شود.

در واقع پایه و اساس الیاف ریفایبر پنبه حاصل از بازیافت ضایعات پیش از مصرف (هرگونه ماده اضافی که در طول فرایند تولید نخ، پارچه و محصولات نساجی حاصل می شود) است که به پالپ تبدیل شده و با پالپ چوب ترکیب شده و مجدد در یک فرایند حلقه بسته از آن الیاف تولید می شود.

تریشا کری، مدیر بخش توسعه تجارت جهان جین در کمپانی لنزینگ می